

GYMNÁZIUM PŘÍPOTOČNÍ

Den exkurzí 11.11. 2015

Zpracovala: Mgr. Lucie Procházková

Přehled exkurzí

I pro letošní rok jsme pro studenty přichystali bohatou škálu různých exkurzí, díky kterým měli možnost strávit den v prostředí pro ně zajímavém. Různorodost výběru dokládá níže uvedená nabídka!

- Štefánikova hvězdárna
- kino Světozor
- ZOO
- Botanická zahrada
- Letiště Praha Ruzyně
- Museum Kampa
- DOX Praha
- Plzeň - Techmania
- Pravoslavný kostel Cyrila a Metoděje
- Střelnice Michle
- Požární zbrojnice Mělník
- "Daruj krev jen jako!"
- Praha Husova a husitská
- Národní technické muzeum
- Plzeň - Techmania
- Fakulta dopravní ČVUT
- Galerie Rudolfinum
- Brána recyklace
- Justiční areál
- Klášter Emauzy
- Praha očima bezdomovců

 AKADEMIE VĚD ČR

 Staroměstská radnice

 Valdštejnská ulice

 Plzeňský pivovar

 G Přípo: Můžeš

 Koncert Hybernie

 Varšava

 Plzeň - Techmania

 Česká národní banka

 Americké kulturní centrum

 Muzeum Karla Zemana

„Daruj krev jen jako!“

Koordinátorka: PhDr. Petra Holubová, Bc. Lucie Procházková

Hegenbartová, Bezděková, 3.B

Je středa 11. listopadu 2015, 8:45 a já se nacházím na autobusové zastávce Murmanská, kde už jsou všichni pěkně nažhavení na dnešní „Den exkurzí“ a jen čekají na opozdilce. Když doráží téměř poslední opozdilec, přesouváme se do prostoru Vinohradské nemocnice, konkrétně tedy do pavilonu Y = Transfúzního oddělení.

Hned u vchodu nás ne moc milým výrazem přivítá jedna z pracantek stojící za pultíkem. Obouváme si na naše boty úžasné nemocniční plastové „papuče“ s modrým zbarvením a všichni míříme do jedné z místností. V místnosti na nás čeká příjemná paní Jaroslava Marková, která pracuje jako zdravotní sestra a provede nás po transfúzním oddělení. Když vcházíme do místnosti, všude je plno židlí a po pravici se nachází interaktivní tabule už s připravenou prezentací. Velmi milé překvapení nastává ve chvíli, kdy nám sestřička nabízí snídani ve formě housky s džemem nebo medem, čaj a každý dostává ještě půllitr Coca-coly. Na vlastní kůži si zkusíme, jakou snídani si dárci před odběrem nejčastěji dávají.

Začíná přednáška, která se zabývá především krví, a to jak vzniká, co obsahuje a jakou má funkci. Nejen, že nás překvapila snídani, ale nyní si posíláme i malé plyšáky, které mají podobu červených a bílých krvinek. Z teorie pomalinku přecházíme na praktické věci a dozvídáme se podmínky pro vhodného dárce krve, krevní plazmy, ale i kostní dřeně. Přednáška končí náhledem do dotazníku, který musíte vyplnit před odběrem krve.

Poslední otázky na paní Markovou jsou za námi, stačí jen upozornit na omdlávání a nevolnost, a můžeme se přesunout přímo do centra dění: jak vůbec darování vypadá. Sestřička celou naši skupinu vede nahoru po schodech do čekárny. Tam nám vylíčí, jak dárcovství začíná a jak končí. Jako první se jdeme podívat do ordinace, kde vám sestřičky odeberou vzorek krve a udělají vám krevní obraz. Potom nás vede do místnosti s občerstvením, kde si můžete dát jídlo před transfúzí krve i po ní. Vydáme se zpět do čekárny a sestřička nám ukazuje, jak vypadá vak, do kterého se odebírá krev.

A nyní hřeb celého dne: Místnosti, kde se odebírá plná krev, krevní plazma či krevní destičky. Rozdělujeme se na dvě skupiny a vcházíme postupně dovnitř. Na odběru krvi vidíme pár dárců s jehlou zapíchnutou v ruce. Vedle je přístroj, který brání krvi se srazit a to tak, že pomalu vakem s krví houpe po povrchu. Přecházíme do místnosti, kde se odebírá krevní plazma nebo krevní destičky. Dárci leží na křesle a vedle nich je přístroj, který odebírá jen to, co z dárce potřebuje. Panuje tu dobrá nálada, dárci si povídají se sestřičkami, čtou si nebo se dívají na televizi. Nikdo neomdlévá a my se úspěšně vracíme do čekárny. Sestřička zde ukončuje svoji přednášku a doufá, že nás povzbudila, abychom i my šli darovat krev. Poděkujeme a rozloučíme se. Bohužel u východu musíme vyhodit naše „papuče“ a rozcházíme se před budovou.

Tereza Ptáčková, Šedivá, Růžková, 2.C

Je 11. 11. 2015, a ač má přijet sv. Martin na bílém koni, tak teplota přesahuje 15 stupňů. Ale i přes toto neobvykle teplé počasí se vydáváme do Vinohradské nemocnice na transfuzní oddělení. Vůbec nevíme, co očekávat, představuji si jen spousty krve a velké jehly. Ale k mému překvapení je to velmi milé místo, které mě překvapilo (až na ty jehly, ty byly opravdu velké).

V devět hodin jsme se konečně všichni sešly před budovou nemocnice a celá naše dvanáctičlenná skupinka (plus dvě báječné paní profesorky) se vydala vstříc krevnímu oddělení.

Hned prvním zážitkem bylo mechanické nandávání návleků na boty. Uznali jsme, že takový automat bychom chtěli mít doma. Hned poté následovalo seznámení se s paní přednášející. Ta nás uvedla do promítací místnosti, objasnila nám, co nás dnes s ní čeká a čím vším nás provede. Hned prvním neočekávaným překvapením byla snídaně, kterou bychom si měli dát v den odběru. Takže pečivo s marmeládou a co nejsladší pití, jímž překvapivě je kola, kterou jsme také dostali. Nejvíce tuto možnost využili ti, co se doma nestačili nasnídat, ale ani ostatní se neupejpli a vzali si též. Mezitím, co jsme snídali, paní přednášející pustila prezentaci a začala nám vyprávět o krvi. Nejhezčí byly názorné ukázky: plyšové krevní destičky, červené a bílé krvinky. Také jsme si povídali o krevních skupinách. Dále jsme si povídali o tom, jaká část krve se může darovat a jaký by měl dárcce být, aby mohl darovat krev, krevní plazmu nebo krevní destičky.

Po prezentaci jsme se přesunuli o patro výš. Zde jsme viděli, jak celý odběrový den vypadá. Postupně jsme si obešli všechna stanoviště odběrového centra. Zastávek je dohromady asi osm, například záchod, jídelna, odběr malé a velké krve nebo třeba plazmy.

Překvapilo nás, že v každé odběrové místnosti panovala skvělá nálada a klid. Zdravotní sestra, kterou měl každý dárcce přidělen, si povídala s dárci a nikdo se nestresoval. Až nám to připomínalo kadeřnictví, kde každý relaxuje a povídá si.

Na závěr jsme si mohli do ruky vzít krevní plazmu, kde byly vidět malé šedé krevní destičky, což nás některé velmi nadchlo. Exkurze byla poučná a zajímavá. Moc se nám líbila a jsme rády, že se můžeme s většinou účastníků shodnout, že půjdeme darovat krev.

Magdaléna Podrazilová, 4.C

Je středa 11. listopadu 2015 a my se v rámci Dne exkurzí vydáváme na Transfúzní oddělení Fakultní nemocnice Královské Vinohrady. Naše exkurze nese název „Daruj krev jen jako“ a máme se seznámit s celým procesem darování krve.

Scházíme se před devátou hodinou na autobusové zastávce Murmanská, která se nachází u vchodu do areálu velké FN Královské Vinohrady. Ihned po příchodu na oddělení se nás ujímá milá paní sestřička, naše průvodkyně, a uvádí nás do malého sálu s promítacím plátnem, kde se má konat úvodní přednáška a případná diskuze.

Ještě před tím, než začala skutečná přednáška, nás zve k snídani připravené v přední části místnosti. Na stole jsou postaveny dva velké koše čerstvých housek, marmelády a med k namazání, k pití je připraven sladký čaj. Tato snídaně, která nepochybně byla pro studenty velkým lákadlem a napomohla k výběru této exkurze, má za cíl, aby si studenti dobře zapamatovali, co je vhodné jíst před darováním krve.

Tím paní sestřička uvádí i celou přednášku, dozvídáme se, že je důležité hodně pít a zejména nejíst k snídani ani večer před darováním nic tučného, ani mléčné výrobky a jim podobné potraviny, které zatěžují trávicí trakt. Naopak je vhodné jíst potraviny s vyšším obsahem cukru, tím se přechází nevolnosti, která může po odběru nastat. Tomu, aby dárce krve odběr lépe zvládl, napomáhá také kofein, proto sestřička doporučuje malé množství koly, která obsahuje jak cukry, tak kofein.

Dále přednáší sestřička o složení krve a krevních skupinách. Dozvídáme se, že se neodebírá jen plná krev, ale často se při odběru izoluje jen krevní plazma, červené a bílé krvinky nebo krevní destičky. Také se věnujeme transplantaci a dárcovství kostní dřeně.

Po přednášce jsme provedeni celým vrchním patrem budovy, kde k samotným odběrům dochází. Všude je klid a pohoda, zejména v místnosti kde leží lidé na lůžkách a je jim odebírána krev. Většina dárců sem chodí pravidelně, takže přesně vědí, co je čeká. Usmívají se a baví se se sestřičkami.

Na závěr exkurze se nás naše sestřička ptá, jestli přijdeme darovat krev. Naprostá většina naší skupiny přikyvuje, že rozhodně přijde. Poznali jsme, že je to důležité.

Kadlecová, Lucie Peterková, 2.C

V rámci dne exkurzí jsme navštívili transfúzní oddělení Fakultní nemocnice Královské Vinohrady. Na úvod bychom vám rádi přiblížili, jaké to je darovat krev. Hodně lidí tuto činnost považuje za prostředek, který vám může přinést jisté finanční obnosy, ale co darovat krev jen tak? Člověk by měl darovat krev, protože chce pomoci ostatním lidem, kteří jeho krev mohou potřebovat, a to bez úmyslu získat peníze. Rádi bychom se podělili o některé informace a zajímavosti, které jsme se při této návštěvě dozvěděli.

- Kdo je ideálním dárce?

Ideální dárce, ať už krve nebo jen plazmy či krevních destiček, musí mít co největší shodu HLA znaků, měl by být co nejmladší a nejtěžší.

HLA znaky, tkáňové znaky, jsou u každého jedince vrozené. Jednu polovinu znaků dědíme od matky a druhou od otce, proto se shoda najde nejnázše mezi vlastními sourozenci, pokud ovšem zdědí přesně stejné sady znaků.

- **Kdo krev darovat nemůže?**

Lidé s HIV, s infekční žloutenkou typu C nebo B, s tuberkulózou, s nemocí syfilis nebo břišním tyfem

- **Věděli jste, jak to vypadá, pokud přijdete na darování krve?**

Celkově bychom mohli tento proces shrnout do těchto bodů:

1. Zaevidování do registrů dárců
2. Odevzdání vzorku moči
3. Odebrání vzorku krve, ze kterého bude provedeno vyšetření krevního obrazu
4. Občerstvení (K odběru za účelem darování krve není vhodné chodit nalačno.)
5. Kontrola lékaře, který na základě zjištěných skutečností rozhodne o Vaší způsobilosti k odběru krve
6. Samotný odběr
7. Pokladna

Odběr krve probíhá do jednorázových odběrových souprav, odebírá se 450 ml krve a délka odběru se pohybuje v intervalu 5- 8 minut.

Každý dárcce je nejprve oceněn malou kapičkou za první odběr, a poté se ocenění stupňují podle počtu odběrů.

Dárce se můžeš stát i ty, pokud splňuješ tyto základní podmínky:

- Věk 18 – 60 let
- Občan ČR
- Váha minimálně 50 kg
- Dobrý zdravotní stav

„Dárců krve není nikdy dost.“ Tak neváhej a daruj krev i Ty!

Veronika Máhrischlová, 2.C

Není náhoda, že pod tímto „neobvyklým“ názvem exkurze, jsme zavítali do Transfúzního oddělení FN Královské Vinohrady, kde jsme byli přivítáni se vstřícností a ochotou tamějšího personálu. Nejprve nás čekala přednáška o krvi, během které nám byla nabídnuta „speciální“ snídaně, které málokdo dokázal odolat.

Po velmi zajímavém úvodu jsme v doprovodu zkušené zdravotní sestry zavítali na očekávané transfúzní oddělení. Zde jsme byli dopodrobna seznámeni s chodem celého oddělení a neminula nás ani prohlídka jednotlivých „stanovišť“, kterými dárce krve musí projít.

Asi největším zážitkem z celého exkurzního dne byl odběrový sál. Na tomto místě jsme mohli vidět „pacienty“, kteří ochotně darovali krev, a dokonce jsme si mohli šáhnout na krevní plazmu, což byl nepopsatelný zážitek...

Velkým přínosem celé této exkurze byly zajímavé poznatky, které se nám budou hodit jak ve školních lavicích, tak i ve všedním životě.

Pro případné dobrovolníky, kteří by rádi darovali krev, si Český kříž připravil odměnu v podobě malé kapky, kterou dárci dostanou za svůj první čestný odběr. Jedinci, kteří podstoupí více krevních odběrů, jsou poté obdarováni dalšími cennostmi od Červeného kříže. Jelikož darování krve není ohodnoceno žádnou peněžní částkou, najdou se i jedinci, pro které je hlavní motivací uvolnění ze zaměstnání nebo školy na celý den, které je dáno zákonem.

Jakub Šlajs, 4.B

Dne 11. 11. 2015 jsem měl možnost zúčastnit se mého prvního Dne exkurzí na našem Gymnáziu Přípotoční. Při této příležitosti jsem si zvolil návštěvu transfúzního oddělení Fakultní Nemocnice Královské Vinohrady.

Po příchodu do tamní přednáškové místnosti jsme byli vřele přivítáni a odměněni snídaní (pro některé z nás již svačinou) v podobě pečiva s džemem nebo medem, čajem a lahví paradoxně nezdravé Coca-Coly, která se však, jak jsme se později dozvěděli, nabízí pacientům před odběry, jelikož kofein, který Coca-Cola obsahuje, zvyšuje krevní tlak, čímž se snižuje riziko kolapsu.

Po občerstvení jsme se z připravené prezentace dozvěděli spoustu zajímavých věcí o dárcovství krve nebo kostní dřeni, a také jsme dostali informace, které bychom měli všichni znát z hodin biologie. Také jsme se dozvěděli, že tato klinika je největší ze všech 7 pražských transfúzních oddělení a má samostatnou budovu. Po skončení prezentace začala naše prohlídka místního oddělení.

Dozvěděli jsme se, že při dárcovství krve musíte projít 8 částmi oddělení. V bodě 1 se nachází kartotéka, kde vás, v případě, že jste prvodárce, zaregistrují, zapůjčí informační brožurku, dostanete kelímek na moč a přesouváte se do místnosti 2, kterou je WC, kde naplníte kelímek, který odevzdáte v místnosti 3, kde vám zároveň odeberou vzorek krve, ze které následně zjišťují základní hodnoty

vaší krve. Během toho pobýváte ve čtyřce, kde je občerstvení. Na lísteček, který dostanete na kartotéce, si můžete vzít čaj a rohlík na doplnění energie, protože před transfúzí musíte být nasyceni. Během svačiny také vyplňujete dotazník s nejrůznějšími otázkami, které jsou však velmi důležité k posouzení, zda může být vaše krev odebrána a bude použitelná. Tento dotazník následně odevzdáte lékařce v místnosti číslo 5 a ona posoudí, zda můžete, nebo nemůžete darovat krev. Pokud tímto „testem“ projdete, pak se jdete do šestky nachystat k samotnému odběru, umyjete si předloktí a už jen vyčkáváte na pokyn sestřičky. Sedmým bodem je již samotný odběr plné krve, který trvá zhruba 5-7 minut a odebírá se vám 450ml krve + 2 zkumavky. Druhou možností je, že jdete na separovaný odběr, který trvá déle.

A konečně, poslední částí je číslo 8, pod kterým se skrývá pokladna, kde dostanete potvrzení o darování krve, které vám zajistí celodenní uvolnění z práce nebo školy, které je dáno zákonem.

Mně osobně se tato exkurze velmi líbila, navíc už jsem sám celý tento děj absolvoval v září, když jsem šel dobrovolně darovat krev, takže jsem věděl, o co jde. Nicméně, i přesto jsem se dozvěděl několik informací, které mi byly do té doby neznámé, a to hlavně z úvodní prezentace. S exkurzí jsem byl ale naprosto spokojený.

Americké kulturní centrum

Koordinátorka: PaedDr. Hana Dědková, Mgr. Dita Jackson

 Gabriela Bartošová, 4.A

Mezinárodní den válečných veteránů patří komu jinému než válečným veteránům. Jedenáctý listopad nebyl určen náhodou, roku 1918 byly ukončeny boje I. světové války podepsáním mírové smlouvy mezi Německem a Spojenci. Tento den zároveň upozorňuje na život válečných veteránů, i na to, že bychom neměli zapomínat na ty, kteří nasazují život za uchování míru. Váleční veteráni jsou většinou na obou stranách barikády a bohužel nikdo z "obyčejných" lidí si válku nepřeje, ale přesto se jí musí účastnit.

Tradice oslav konce 1. světové války se začala rodit již při prvním výročí dne příměří, 11. listopadu 1919, kdy byl tento den připomínán v Londýně, Paříži i dalších městech dohodových států. Americký prezident Wilson téhož roku oficiálně vyhlásil 11. listopad Dnem příměří. Oficiálním svátkem se stal v roce 1926. Roku 1954 přejmenoval Kongres Den příměří na Den veteránů.

Vlčí mák jako symbol vojáků padlých ve válce byl poprvé použit brzy po 1. světové válce v Kanadě. Kolem roku 1920 Američanka Moina Michaelová použila tento symbol jako upomínku na životy zmařené v 1. světové válce. Paní E. Guerinová z Francie se doslechla o této aktivitě a započala s prodejem umělých vlčích máků ve prospěch Dětské ligy, která podporovala děti ze zdevastovaných oblastí Francie a Belgie. Dětská liga byla rozpuštěna a vlčí máky se začaly prodávat ve prospěch válečných veteránů.

Tato tradice vzhledem k mnohaletému komunistickému režimu nezapustila v minulých desetiletích kořeny v České republice. Až v roce 2001 byl 11. listopad také v České republice ustanoven Dnem válečných veteránů. Od té doby jsou vlčí máky jako symboly padlých ve všech válkách světa používány i v naší zemi.

Andrea Ulrichová , Michal Kačaba, 3.A

V den exkurzí jsme si chtěli připomenout Den válečných veteránů. Tento den, 11. listopad, byl zvolen symbolicky, neboť byly ukončeny boje 1. světové války na západní frontě. My jsme byli navštívit americkou ambasádu, která byla bohužel zavřena z důvodu tohoto svátku, nicméně nás to tolik nemrzelo, protože nám paní profesorka Jackson pověděla o tom, co tam můžeme najít.

Dále jsme se přesunuli k britské ambasádě, která byla rovněž zavřena, ale ta je pro veřejnost zavřena běžně, a proto jsme dostali pracovní listy, na kterých byly informace vztahující se k tomuto svátku, se kterými jsme dále pracovali.

Na Klárově jsme se vyfotili u pomníku věnovanému hlavně českým letcům v bitvě o Británii. Zde jsme si přečetli báseň *Vlčí máky na polích flanderských*, která se stala symbolem vzpomínky na veterány.

Poté jsme jeli metrem na Václavské náměstí a šli do ulice Politických vězňů, kde se nachází Britská rada. Zde nám velice milá paní (bývalá studentka Přípotoční) řekla, co nabízejí za kurzy AJ a o mezinárodních zkouškách, které si může kdokoliv z nás zaplatit a v daný termín složit. Ve 12 hodin našeho času (11 hodin britského) jsme drželi 2 minuty ticha za uctění památky válečných veteránů a také jsme si koupili květ vlčího máku, který se stal symbolem tohoto dne.

Exkurze nebyla špatná, ale kdybychom viděli ambasádu zevnitř, bylo by to lepší. Dozvěděli jsme se o dni veteránů, o kterém většina z nás vůbec nevěděla, co je.

Česká národní banka

Koordinátor: Mgr. Michal Korenčík

Tomáš Adámek, 4.C

Tuto exkurzi jsem zvolil z toho důvodu, že mám k penězům kladný vztah, a proto, že v bankách poslední dobou trávím čím dál více času, a tak mě zajímalo, jak to vypadá „v bance pro banky“. Tato exkurze byla velice zajímavá.

Dozvěděl jsem se něco o vývoji peněz na našem území. Zaujala mě ukázka falešných peněz a postupů výroby pravých bankovek a mincí. Bylo mi umožněno potěžkat si zlatou cihlu, kterou jsem si vždycky přál „mít v ruce“. Líbilo se mi, že tato exkurze měla nějaké praktické využití v životě.

Nikola Mrázková, 4.C

Návštěva České národní banky mi přišla zajímavá. Při výběru této exkurze jsem si představovala trochu jiné pojetí prohlídky. Nicméně film, který nám pouštěli, byl zajímavý, ale trochu moc dlouhý. Podle mého názoru by film mohl trvat klidně polovinu času toho, co trval, a i přesto by to splnilo účel, jaký mělo. Samotná prohlídka vystavených exponátů se mi líbila. Nejzajímavější pro mě bylo vzít do ruky zlatou cihlu nebo vyzkoušet si rozpoznat falešné bankovky od pravých. Pán, který s námi celou exkurzi trávil, byl opravdu super. Kdyby tam byl někdo, kdo nebyl až tak vtipný, tak by mě exkurze asi moc nebavila a neužila bych si ji. Takto mohu říct, že exkurze mi přišla zdařilá, ale víckrát bych ČNB už asi nenavštívila.

Kristýna Hubatková, 4.C

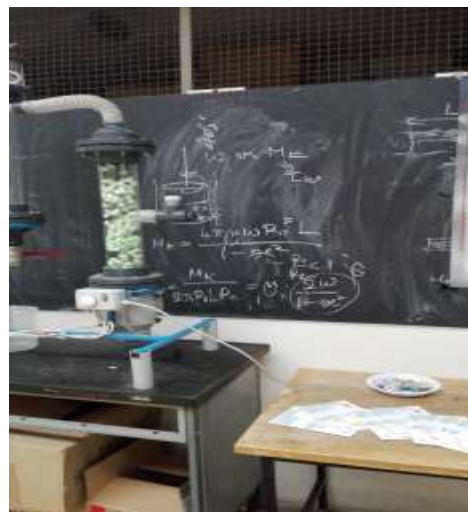
Dne 11.11 2015 jsme byli na exkurzi v České národní bance. Po příchodu do banky a průchodu bezpečnostní zónou se nás ujal její zaměstnanec. Pustil nám dva kratší filmy o historii České národní banky, ale každý v jiném pojetí. První film byl reálný. Druhý byl kreslený a pojat s vtipem. Po zhlédnutí filmů jsme šli na prohlídku trezoru, kde jsme slyšeli o historii, vývoji, padělání a ochraně peněz na našem území. Viděli jsme spousty exponátů a po celou dobu nám byly pokládány otázky za drobné ceny. Na úplný závěr exkurze jsme si mohli potěžkat zlatou cihlu v hodnotě 11 milionů korun.

Fakulta dopravní ČVUT

Koordinátorka: Mgr. Martina Hetmerová

■ Štěpán Voříšek, Jakub Malina, David Mikulka, 2.D

Ve středu se na naší škole pořádá jako každoročně den exkurzí. Nám osobně se naskytla exkluzivní příležitost navštívit fakultu mechaniky ČVUT. Abych se přiznal, tak to byla trochu VIP exkurze jen pro mne a mé dva kamarády. Původní místo konání bylo totiž na dopravní fakultě poblíž Karlova náměstí. Nedostatkem pozornosti a trochou zbrklého úsudku jsme se ovšem dostali do Dejvic na již zmíněnou fakultu. První dojem byl tedy trochu utlumen dezorientací a spekulací, zda jsme vůbec na správném místě. Nebyli jsme. Ale to nás nijak neochudilo o vcelku zajímavou prohlídku všech pěti částí této školy. Popravdě, mě celkem zaujala.

První částí byla celková přednáška o škole, kterou jsme kvůli časové tísní nestihli. A tak jsme rovnou vpadli do prezentace o biomechanice. Nevěděl jsem, co si pod pojmem biomechanika představit. O to zajímavější jsem přednášku shledal. Způsoby vývoje zněly zajímavě. Na druhou stranu několikanásobně měření znělo poněkud nudně a já bych se ho účastnit nechtěl. Příkladem je porovnávání parametrů umělé a přirozené chlopně.

Následovala přednáška v laboratoři s mechanikou a mechatronikou. Byla nám představena různá robotická zařízení od těch nejjednodušších po ty opravdu složité. Většina přístrojů byla vyrobena studenty. Ukázkovým strojem byla miniatura jeřábu s ovladačem, na které se učilo, jak s takovým jeřábem zacházet, aby nedošlo k nechtěnému rozhoupání nákladu na konci lana.

Předposlední přednáška se konala v oddělení automechaniky, ve kterém se škola zabývá mimo jiné i konstrukcí vlastní formule, ke které se z řad studentů sestaví tým, jenž se poté vydává na trať. Jak jsme se dozvěděli, škola je v tomto velmi úspěšná a se svým kouskem se zúčastnila nejedné soutěže a může se chlubit již několika tituly.

Jelikož nás tlačil čas, museli jsme se přesunout do další místnosti, kde nás přivítal děkan fakulty. Místo názorných experimentů, které nám slíbili, jsme sklidili akorát dva párky, podtácek a krajíc chleba. Po této krátké pauze následovala ukázka sváření a odlévání olova. Prohlídka místa byla zakončena pár dalšími přístroji. Tuto část jsem vnímal jako nejméně zajímavou. Když pomineme rychlé občerstvení.

Na závěr exkurze jsme navštívili největší stupňovitou učebnu na fakultě, která slouží k různým přednáškám. Poté, co se všichni usadili, se nám (znovu) představil děkan fakulty, poté i její ředitel. Ten si připravil, ač velmi dlouhou, tak opravdu zajímavou prezentaci. V ní nám byly představeny všechny okruhy, jež fakulta vyučuje a kterými se zabývá. Mimo jiné nám byly poskytnuty základní informace o škole a v neposlední řadě úspěchy školy.

Na závěr už je snad jen potřeba zmínit, že ač jsme na tuto prohlídku narazili náhodou, ani jeden z nás toho nelituje, protože byla jak poučná, tak velmi zajímavá.

G Přípo: Můžeš

Koordinátorka: Ing. Irena Rudolfová

Do školy za námi přišel pan Miroslav Hofman, aby vedl tento workshop. Je majitelem firmy 2N Telekomunikace. Název firmy se odvíjí od místa první „garáže“, která byla v ulici Na Nivách – 2N. Podle slov majitele, firma vznikla tak trochu omylem. Garáž už na podnikatelské aktivity nestačila, tak koupili továrnu v Modřanech, rekonstruovali ji, zjistili, že z pronájmu prostor se firma uživí, a to i včetně pokrytí splátek úvěrů. Dnes má firma roční obrat 30 milionů.

„Proč my podnikatelé chodíme do škol a v rámci přednášek už jsme oslovili více jak 10 000 studentů? Chtěli bychom, aby se mezi nimi objevili novodobí zakladatelé takových firem, jako jsou Google, Microsoft, Apple... Pokud se nám podařilo namotivovat, inspirovat a probudit k podnikání alespoň tři mladé lidi, kteří by dosáhli takové úrovně, bylo by dobře pro celou naši zemi.“

 Chce to mít nápad!

Nápad může být motivován úplnou banální situací. Například jdete na tenis a řeknou vám, že všechny kurty jsou obsazeny. Naštve vás to, a tak vymyslíte rezervační systém, který dnes už používá více jak 6tisíc sportovišť. Pro klienty je zárukou volného prostoru na hru, pro majitelé sportovišť zvyšuje míru využití sportovišť. Ve vyprávění nás zaujali podobné příběhy podnikatelů, vysvětlil nám, jak podnikání funguje, udělil i nějaké rady, jak se dá začít. Překvapilo nás to, jak je to jednoduché. A nepotřebujete na to mít jedničky ve škole. Důležitá je motivace, která ve vás probudí chuť po dalším poznání.

 SEN JE MOTIVACÍ!

Sněte si. Sen, pro který jste ochotní pracovat, udělat maximum, se může stát skutečností.

 Reflexe studentů

Dnes jsme měli zajímavou prezentaci o podnikání. Pan podnikatel nám povídal o začátcích, co je k podnikání zapotřebí a co všechno tomu obětovat, abychom úspěšní opravdu byli. Bylo to velice zajímavé, zvláště to, že nestačí mít jen nápad a rozvíjet ho, ale co vše bychom v budoucnu případně potřebovali. Dále jsem se dozvěděla, že to vůbec není těžké, ale velice jednoduché a stačí jen chtít, rozvíjet talent a něco tomu obětovat a také to, že i malá lež nám může pomoci v plnění svých snů. Důležité je samostudium v určitém oboru, kterému se chceme věnovat a ve kterém chceme být konkurenti ostatním. Dále jsem se také dozvěděla, že reklama není vše, pokud se jedná o prezentaci produktu a prezentovat ho lze i jinak. Dnešní informace byly velice zajímavé a jsem velice ráda, že

jsem se toho mohla zúčastnit. Rozhodně nad podnikáním a nad něčím, v čem bych mohla podnikat, budu přemýšlet a dalo mi to mnoho důležitých informací, které bych někdy ráda použila.

Kofroňová Kateřina, 2.A

V rámci školní akce „Den exkurzí“ jsme se zúčastnili přednášky s úspěšným podnikatelem Miroslavem Hofmanem. Dozvěděli jsme se spoustu nových, zajímavých informací o tom, co vlastně podnikání je a co to všechno obnáší. Přednáška byla obohacena různými předměty, na jejichž vzniku se pan podnikatel sám podílel, a také nám vysvětlil, jak se tyto produkty dostaly na trh. Dále jsme slyšeli jeho vlastní příběh a cestu v podnikání, kdy se z malého kluka s obrovským snem stal spolumajitelem a spoluzakladatelem dvou prosperujících firem. Dále nám také řekl, že důležité je mít velkou motivaci a zájem.

Poté nám vyprávěl příběhy dalších úspěšných lidí, kteří se v podnikatelském světě dokázali prosadit díky svému originálnímu nápadu navzdory nepříznivým podmínkám.

Nejdůležitějším tématem této přednášky bylo to, že každý člověk může podnikat, když se mu podaří najít obor, který se mu líbí a ve kterém je dobrý.

Žáci měli dobré dotazy, jako například, zda je potřeba vysoké vzdělání k úspěšnému podnikání.

Pírková Simona, 2.D

Dne 11. 11. 2015 jsem se zúčastnil přednášky o podnikání, vedenou úspěšným podnikatelem a zakladatelem firmy 2N, panem Hofmanem. Ten nám během asi 2 hodin vysvětlil, jak vůbec podnikání funguje, jaké jsou v něm zaměstnanecké pozice ale i radu praktických návodů jak prodávat, jak začít s podnikáním nebo jak se prosadit na trhu. Také zdůrazňoval, že jakmile si dáme nějaký cíl, musíme za ním jít, i když nastanou problémy nebo když nás od něho někdo bude odrazovat. V druhé části přednášky nám představil několik slavných podnikatelů a jejich příběhy. Celý výklad završil tím, že nám řekl svůj vlastní příběh a cestu na vrchol jako podnikatel. Naprosto celý výklad mne velmi zaujal, a to nejen díky jeho velmi zajímavému a inspirativnímu obsahu, ale i díky tomu, jak perfektně pan Hofman přednášel a zodpovídal naše dotazy.

Petr Martinek, 1.D

Dne 11. 11. jsme u nás na škole navštívili exkurzi s názvem „Můžeš,,! Exkurzi vedl pan Hofman (úspěšný podnikatel). Exkurze se týkala převážně podnikání. O tom, jak začít podnikat jakým způsobem atd., prostě o všem, co souvisí s tímto tématem. Na začátku se nám pan Hofman představil a zeptal se nás, co si vlastně pod pojmem „podnikání“ představujeme, a dále pak, o čem bychom si chtěli povídat a co by nás zajímalo. Poté padlo několik dotazů. Nadále se tento workshop odvíjel tím směrem, že nám pan Hofman vyprávěl různé příběhy úspěšných lidí a snad nám pomalu i odhaloval tajemství úspěchu. Nakonec nám vylíčil i svůj příběh a seznámil nás s tím, jak dosáhl toho, čím je a co má. Velice zajímavé byly jeho názory například na to, jak moc důležité je a jak moc důležité není

mít ve škole dobré známky, a načrtl nám takové zajímavé schéma, které se tohoto týkalo. V závěru bych chtěl říct, že exkurze byla velmi povedená, protože p. Hofman mluvil opravdu velmi dobře a zajímavě. Určitě jsme si odnesli spoustu zajímavých informací. Kdybych to měl závěrem shrnout, tak bych teď asi těžko hledal exkurzi, která by mě více zajímala. Bylo to opravdu hodně dobré!

Kozač, 1.D

Tato přednáška se mi moc líbila, protože jsem se dozvěděla spoustu nových zajímavostí a zároveň příběhů o cestě k úspěchu v podnikání. Klíčem k této cestě je sebedůvěra snaha, která se odvíjí od zájmu. Věc, která mě ale zaujala asi nejvíc, byla v příběhu jednotlivých osobností. Každý z těchto lidí v podstatě začínal budovat svou firmu úplně od nuly, a přes překážky ji vypracoval v úspěšnou, a proto si myslím, že přednáška byla velice inspirativní a motivující.

Tereza Sadilová, 2.A

Tato přednáška byla pro mě velkým přínosem. Už jen z toho důvodu, že jsem se dozvěděla, jak začít podnikat nebo jestli je vysoké vzdělání nezbytně nutné. Přednášel nám pan Miroslav Hofman, který je sám úspěšným podnikatelem a spoluzakladatelem firmy. Dozvěděli jsme se něco málo z jeho začátku, jak začínal a že většinou cesta podnikatele začíná jako garážová firma, kde začíná každý podnikatel. Já jsem zjistila, že podnikat není ani tak o znalostech, jako o tom mít nápad a dostatečnou motivaci svůj nápad realizovat a nebát se do toho jít i přesto, že to může mít negativní dopad, ale také nemusí. Většinou se většina investic vrátí do pár měsíců. Myslím, že cílem přednášky bylo inspirovat nás k tomu, že i my můžeme dokázat něco velkého, pokud na sobě budeme pracovat.

Alice Korbová, 3.B

Exkurze ohledně podnikání mě zaujala už při výběru na nástěnce. Moje představy nebyly odlišné od samotného semináře a velice mě zaujalo samotné pojetí. Příběh pana Hofmana byl velice poutavý a ukazoval jednu z cest k podnikatelskému úspěchu. Zajímaly mě zejména nápady lidí, kteří je dokázali využít a následovně zprostředkovat společnost. Projekt MŮŽEŠ PODNIKAT je velice zajímavým a myslím si, že poukazuje na cestu podnikání. Motivace byla součástí. Velice mě zajímalo to, jakým způsobem se tyto lidé do podnikání dostali a začali od prvotního nápadu vydělávat peníze. Prezentace pana Hofmana mi na mnohé z těchto otázek odpověděla a přetvořila mé názory na některé věci. Podnikat, to není jen rozumět samotnému oboru, ale přemýšlet, jakým způsobem zákazníka uspokojit a vzít si ho na svoji stranu. Jelikož jsem se o podnikání chtěl dozvědět víc, určitě mě tato exkurze zaujala a pomohla mi porozumět právě tomuto odvětví.

Štěpán Lipus, 1.B

Během školní akce „Den exkurzí“ jsme se účastnili přednášky úspěšného českého podnikatele Miroslava Hofmana na téma podnikání. Přednáška byla zajímavá a podložená powerpointovou

prezentací a výrobky, které přednášejícímu pomohly k úspěchu. Nejzajímavější částí pro mě bylo vysvětlení cesty k uplatnění kombinací inteligence, znalostí, zájmu a motivace a to, že základem úspěchu je najít svůj vlastní talent a hlavně zájem.

Měli jsme možnost poslechnout si zajímavé příběhy lidí, kteří díky svému nápadu a motivaci uspěli ve světě podnikání, i když to neměli nijak jednoduché. Dozvěděli jsme se, že nezáleží na věku ani tak úplně na inteligenci, jestli člověk uspěje. Záleží na nápadu, zájmu a na štěstí.

Bylo by dobré, kdybychom někdy dostali možnost jít na exkurzi do nějakého takového podniku, abychom tuto teorii viděli v praxi. Podnikání se na škole neučí, ale je to téměř největší základ úspěchu v dnešním světě. Myslím, že pro většinu z nás je slovo „podnikání“ abstraktní pojem a to by pro nás mohl být problém, až budeme shánět zaměstnání.

Nejdůležitější při vzdělávání je motivace. Když jediný důvod, proč se něco učíme, je test nebo zkoušení, mozek informace řádně nezpracuje. Když se ale něco učíme, protože nás to baví a zajímá nás to, výsledky jsou daleko lepší.

Helena Hesounová, 2.D

Na otázku „Jak začít podnikat?“ byla jednoduchá odpověď. V podstatě jde o to, snažit se a mít určitý cíl a trpělivost. „Chcete se stát podnikatelem?“ Pokud ano, tak vymyslete něco, co by bylo pro lidi potřebné a ještě to neexistuje, pak začněte svůj výrobek propagovat a pokud to bude úspěšné a za přiměřenou cenu, začněte vyrábět ve větším množství, ale nezapomeňte z toho mít nějaký podíl. Postupně přibírejte k sobě lidi, kteří vám s tím pomůžou, a zkuste vydržet, udržujte prodej a vaše firma nezkrachuje. Tak takhle přibližně zněla odpověď od pána spolumajitele firmy 2N na otázku „Jak začít podnikat a jak udržet firmu?“.

Zuzana Dumbrovská 2.D

Reflexi bych ráda začala od celkového očekávání a následného zahájení přednášky. Od přednášky jsem čekala hodně inspirace nejen v podnikatelském oboru, ale v jakémkoli oboru celkově. Ani jsem vlastně netušila, jak můj herecký obor může být podobný podnikatelskému. V podstatě jsem též podnikatel, který dává na trh sám sebe (svoje vlastní tělo a duši). A potom čeká, jestli tento produkt někoho zaujme. Pokud ne, jde dál a tento produkt dále rozvíjí a pokud ano, snaží se na trhu udržet co nejdéle, právě tím, že se bude dále rozvíjet. Což bych asi shrnula tak, že všechny cesty vedou k vývoji (v případě přístroje) a pílí (v případě člověka).

Začátek přednášky na mě udělal dojem, protože pan podnikatel mluvil velmi zřetelně a nahlas. Dokonce i počáteční téma bylo podle mě vybráno dobře, protože si rychle získalo a udrželo naši pozornost. Věřím, že spouště studentů probírání problematiky cesty k úspěchu otevře oči a motivuje je to tím, že není třeba přestat s něčím, co nefunguje. Protože ono to jednoho dne fungovat musí.

Co se týče věcí, co jsem se při této přednášce naučila, bylo kromě pojmů jako investor, management, atd., o kterých jsem do té doby věděla jen velmi málo, také něco málo o příbězích veleúspěšných podnikatelů, jako je například Steve Jobs. Celkově se mi strašně líbí pohádka, kde začíná obyčejný

človíček v garáži a dostane se až na samý vrchol. Tento příběh mě opravdu velmi bavil, protože jsem si i já (i když v menší míře) takovou pohádkou prošla též.

Jediné, co bych asi této přednášce vytkla, je možná délka této přednášky. Uprostřed by potřeboval posluchač alespoň pět minut pauzu, aby mohl vstřebat vypravěčem nabídnuté informace, protože jinak si z těch dalších informací tolik neodnese. Naštěstí toto byl případ posledních asi dvaceti minut, což je sice škoda, ale přednášce tato malá vada neubrala mnoho.

Na konec bych přidala jenom malé shrnutí celé přednášky. Na začátku jste se nás zeptali: Jaké máte očekávání? I přesto, že jsme nikdo ze studentů nic neřekli, asi každý si ale nějaké očekávání v hlavě vytvořil. V mém případě to byla již zmíněná inspirace.

Pamela Soukupová, 1.C

Líbilo se mi, že než začal prezentovat, tak se zeptal nejdříve nás, co by nás zajímalo. Řekl nám cestu, jak uspět. Zdůraznil, že škola není přímá cesta k úspěchu. Hlavní je, aby nás to zajímalo a věnovali se tomu. Vysvětloval nám, že nestačí jen nápad, ale musíte se do toho pustit, vše si naplánovat a hlavně být vytrvalý. Společenství v podnikání se dělí na 4 části-prodavač, manažer, ředitel, zakladatel. Vyprávěl nám vlastní vtipné začátky a svoji cestu k úspěchu. Největšího úspěchu dosáhnul s firmou 2N, kterou popravdě neznám. Ke konci nám prezentoval podnikatele – světově známé vynálezce, co přišli na svůj projekt náhodou. Nechal nás si prohlídnout zajímavé zařízení. Strčil konec do mandarinky a nahoře to mělo hlavičku voňavky, takže to stříkalo. Přijde mi to jako skvělý nápad. Člověk si může takhle rovnou vyrobit přírodní voňavku. Jelikož jsem pospíchala, tak jsem ke konci už moc neposlouchala. Jinak bych tam zůstala i na nepovinnou část, protože mě to zaujalo.

Zina, 2.D

Jako exkurzi jsem si nejdříve vybral návštěvu hvězdárny. Z určitých důvodů jsem nakonec tuto exkurzi absolvovat nemohl. Přidal jsem se tedy na exkurzi/přednášku s úspěšným podnikatelem. Po přednášce mohu říct, že vůbec nelituji, že jsem se toho účastnil a jsem za to i rád, že to takhle dopadlo. Pan Hofman (úspěšný podnikatel) nám předal hodně zajímavých věcí a důležitých informací o podnikání. Zaujal mě jeho osobní příběh a i vlastně, jak to tak celé v podnikání chodí. Přednáška se mi moc líbila a určitě ji doporučuji. Doufám, že něco podobného bude i třeba příští rok!

Pavel Bucha, 3.C

Vybral jsem si exkurzi s názvem „můžeš“. Vybral jsem si to kvůli tomu, že mam zálibu v podnikání a baví mě zkoušet nové věci, které jsou riskantní. Do naší školy přišel podnikatel pan Hofman, který je spoluzakladatelem firmy 2 N. Jeho firma začínala v „garáži“ a postupně se vypracovala z nuly na vysokou příčku s velkým ročním obratem. Tato firma začínala vyrábět telekomunikační ústřednu pro malé a střední firmy. A velice dobře uspěl v na tomto trhu i s takovými konkurenty jako je třeba siemens, kteří měli jméno a měli i reklamy. Věc co mě opravdu zaujala, byla ta, že si všichni musíme ujasnit, co opravdu chceme, a co proto chceme udělat. K úspěchu nestačí jenom nápad, ale i ten nápad realizovat a umět ho i prodat.

Adam Filla

Staroměstská radnice – Výstava - Znáte Prahu?

Koordinátorka: Mgr. Jitka Šašková

 David Kroutil, Vojta Ježek, 1.D, Veronika Vraná ,3.B

Jak znáte Prahu?

Vydali jsme se na exkurzi s názvem "Jak znáte Prahu". Výstava se konala na Staroměstské radnici, kde jsme vyjeli do 4. patra a objevili se v místnosti, kde na stěnách byly panely s nejrůznějšími zajímavostmi o Praze. My jsme si pro vás připravili 3 zajímavosti, které nás nejvíce překvapili a zaujali.

Jako první zajímavost jsme si vybrali počet holubů v pražských ulicích. Holuby létají všude kolem nás, ale nikdy jsme se nezastavili a nezapřemýšleli o tom, kolik jich vlastně kolem nás je. My jsme dostali "pod nos" přesné číslo a to nás celkem překvapilo. Někteří z nás nemají ani nejmenší tušení a někteří mají nějaký odhad. Přesné číslo je 80 000 holubů, a to jen v Praze. Bylo by dobré se zamyslet nad tím, kolik jich je třeba po celé republice či na celém světě. To se třeba dozvíme na další zajímavé přednášce.

Další překvapivý fakt byl ohledně zalidnění Prahy. Podle výzkumu vyplývá, že zalidnění v Praze je 25 osob na 1 hektar. Při srovnání s jinými zeměmi je to velice málo, v porovnání například s Milánem, kde je to 73 osob na hektar. I přes to, že se nám může zdát, že je nás v našem hlavním městě mnoho, tak to zdaleka není tak moc, jako v jiných zemích.

Mnoho z nás žije na sídlištích. Věděli jste, že na sídlišti žije 36% Pražanů? A že 35% tvoří budovy menší než 10 metrů? Bylo to velice zajímavé a poučné a jsme rádi, že jsme se mohli přiučit takto zajímavým věcem.

 Jan Kepřt, František Hňup, Jakub Sýkora, 2.D

Zúčastnili jsme se exkurze na téma "Jak znáte Prahu", kde jsme se dozvěděli informace, z nichž většina byla pro jednoho z nás novinkou. Výstavou nás prováděl mladý muž, který svým přednesem zaujal naši pozornost, neboť jeho komentář byl výstižný a plný příkladů, na kterých bylo jednoduché si daný fakt představit.

Naší skupině se nejvíce líbila informace, že čtvrť, ve které se nachází naše škola, tedy Vršovice, má nejvyšší míru kriminality v Praze. Další zajímavou informací je, že Praha má velice dobrou síť a organizaci MHD, kterou nám může závidět nejedna metropole.

Nicméně třešničkou na dortu byl ukazatel počtu holubů v Praze, kde nám opravdu vrtá hlavou, jak bylo číslo 80 000 zjištěno. Prohlídka se nám vcelku líbila, možná se někomu mohla zdát lehce zdlouhavá.

Jakub Dědek, Jan Kaisler, Milan Meliš, 2.D

Dne 11. listopadu jsme se v 9:45 shromáždili před Staroměstskou radnicí. Naše exkurze byla o Praze v číslech a grafech. Začala přesně v 10:00. Průvodce byl velice příjemný a dozvěděli jsme se mnoho zajímavých informací.

Nejzajímavější nám přišla informace o holubech, kterých je v Praze opravdu, ale opravdu hodně. Podle obrázku, který nám pan průvodce ukázal, jich v Praze žije přes 80 000. To je velmi vysoké číslo a opravdu nevíme, jak k němu přišli.

Další zajímavá informace byla o Barrandovském mostě. Barrandovský most je nejvytíženější dopravní tepna v Praze, protože tu za den projede přes 136 000 vozidel.

Jako poslední zajímavou informaci jsem vybral informaci o počtu psů v Praze. Žije jich tu před 94 tisíc, tudíž na každých 13 obyvatel Prahy připadá jeden pes. Prohlídka podle mého názoru byla docela zajímavá a přinesla pár zajímavých informací, které bychom se asi bez návštěvy Staroměstské radnice nedozvěděli.

Miriam Kaufmannová, Andrea Petrášková, Magdalena Hájková, Lucie Jansová, 2.D

Výstava s názvem Znáte Prahu? se konala na Staroměstské radnici, kde se nás ujal mladý pan Hájek, který pracuje pro úřad pro rozvoj hlavního města Prahy. Ve zkratce a v našem jazyce nám přiblížil hlavní fakta o Praze v číslech. Dozvěděli jsme se, že Praha není tak hustě zalidněná oproti jiným evropským městům.

Také náš zaujalo, že Praha je takzvaně zelené město. Příroda se rozkládá na 26% celého území. Převážně se jedná o neupravené a nevyužité parky.

Věděli jste, že městská část Vršovice, na kterém se mimo jiné nachází i naše gymnázium je 3. v počtu krádeží motorových vozidel?

Celkově exkurzi hodnotíme kladně, dozvěděli jsme se pár zajímavých informací o městě, ve kterém žijeme.

Závěr

.....a hlavně nám vrtá hlavou, jak spočítali těch 80 tisíc holubů. No řekněte, napadá vás něco?

.....a psi, představte si, že na naši skupinku třinácti studentů připadají hned tři!!!

.....a odnesli jsme si poučení, že do školy máme jezdit MHD a ne vlastním autem, což činíme.

Obvodní soud pro Prahu 4 - Opatrovnický soud

Koordinátorka: Mgr. Dominika Pažoutová

**M. Havlíčková, V. Polan, D. Sovová, B. Večeřová,
David Kaminski, Jakub, Doubek, Štěpán Dub**

Dne 11. 11. 2015 se konal u nás na Gymnáziu Přípotoční "Den Exkurzí" a my jsme si pro tento den vybrali exkurzi do Justičního areálu Na Míčánkách za doprovodu paní profesorky Pažoutové.

V 8:20, tedy poté, co se naše sedmičlenná skupina sešla, jsme se vydali vstříc Justičnímu areálu. Když jsme sem přišli, překvapila

nás krásná stavba nádvoří areálu a domu, kde se všechno odehrává, ale ještě více to, kolik lidí proudilo do útrob této budovy.

Nachází se zde totiž soudů hned několik:

Obvodní soud pro Prahu 4 a Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 4
Obvodní soud pro Prahu 6 a Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 6
Obvodní soud pro Prahu 8 a Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 8
Obvodní soud pro Prahu 9 a Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 9
Obvodní soud pro Prahu 10 a Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 10
Probační a mediační služba – střediska Praha, Praha-východ, Praha-západ

Když jsme prošli otočnými dveřmi, které vedly do vstupní haly, překvapil nás systém kontrol, kterými se musí projít. Byl to tzv. "Check In" jako na letišti, kde se odevzdaly tašky a cennosti na jezdící pás a člověk prošel detektorem kovu, aby se strážníci justiční stráže ujistili, že do budovy se nevnáší žádné nebezpečné předměty.

Poté, co jsme prošli přes bezpečnostní rámy, jsme se ocitli v přízemní hale, kde na nás čekala paní soudkyně JUDr. Michaela Přidalová, která nás zavedla do míst, do kterých se veřejnost nedostane. Během prohlídky zázemí soudu nám paní soudkyně popisovala, kde co je, ale i jakým způsobem

probíhá vlastní proces každého soudního podání. Na závěr prohlídky jsme se podívali do kanceláře paní soudkyně a poté již následoval přesun do soudní síně. Nejprve jsme se dozvěděli, jaký je zasedací pořádek v soudní síni. Veřejnosti zde bylo vyhrazeno cca. 12 míst rozdělených do dvou řad. My jsme zabrali 8, což bylo tak akorát, aby zbyla volná místa také pro členy rodin, kterých se řízení týkala. Bylo zvláštní sedět vedle dětí, o kterých se v řízení jednalo.

Soudní síň na nás působila vcelku moderním dojmem. V soudní síni byl jeden počítač (pro zapisovatelku) a jedna 360° kamera, která se spouští v momentě, kdy se v místnosti rozsvítí. Je zde také alarm pro případ nouze, který se spouští pod stolem paní soudkyně. Pravou rukou paní soudkyně je soudní zapisovatelka. Její úloha byla zcela jasná, soudkyně jí diktovala zápis jednání, který pak zapisovatelka vytiskne a nechá podepsat všechny strany, popřípadě zašle e-mailem všem zúčastněným stranám sporu.

Viděli jsme celkem 3 jednání, která trvala zhruba po třiceti minutách, a vždy před zahájením dalšího jednání nám JUDr. Přidalová vyprávěla vybrané případy, se kterými se setkala. Na začátku by člověk ani neřekl, že rodinné právo může být až takové, že člověku při poslechu příběhu přejíždí mráz po zádech.

První proces začal krátce po deváté. Vzhledem k tomu, že to bylo rodinné právo, očekávali jsme, že tyhle procesy budou jen formality, jenže to pro nás bylo další překvapení dnešní exkurze. Tento případ byl nejspíše příklad tzv. „koupeného otcovství“, což znamená, že si vietnamská matka 3 dětí vzala Čecha proto, aby zde dostala trvalý pobyt a děti české občanství. Manželé jsou doted, ale od roku 2008 spolu nežijí. Z manželství vyšly tři děti, přičemž nejmladší jeho vůbec není. Jelikož se dítě ale narodilo za trvání manželství, je v rodném listě zapsán jeho otec. Otec je již od roku 2008 nedohledatelný, tudíž nebyl u soudu přítomen. Přítomen byl pouze státní zástupce a sociální pracovnice. Rozhodnuto bylo, že otec bude platit na děti výživné a to i zpětně za poslední tři roky. Výsledkem bylo 266 000 Kč, které jsou splatné do jednoho roku! Tyto peníze jsou téměř nevymahatelné, ale matce dětí šlo naštěstí jen o to, aby se mohla rozvést a vdát se znovu.

Ve druhém případě se jednalo o svěření do pěstounské péče. Bohužel bylo dítě hodně nemocné a jeho pěstounská matka s ním musela často navštěvovat příslušné lékaře, což mohlo být důvodem, proč nebyla u soudu. Dozvěděli jsme se ale hodně šokující informace od přítomných sociálních pracovníků. Věděli jste třeba, že by se tento krátkodobý pěstoun neměl po dobu, kdy má dítě svěření do péče, dívat dítěti zpříma do očí? Nebo že by ho neměl oslovovat vlastním jménem, ale lépe třeba nějakou přezdívkou? Byli jsme rádi, když sociální pracovnice potvrdily, že se to úplně nedodrжуje. U těchto jednání jsme se také dozvěděli, a to nás velmi překvapilo, že do tří měsíců po narození je dítě zapsáno k možné adopci jenom v místě porodu. Od tří měsíců je zapsán k možné státní adopci a od tří let je ve světové adopci.

Třetí a poslední případ byl opět mezi příslušníky vietnamské národnosti. Přítomni byli všichni. Otec žádal o péči, ale nastal nečekaný zvrat i pro paní soudkyni. Oproti původní dohodě a návrhu by děti nešli do péče k otci, ale naopak k matce. Menší komplikací bylo, že matka nerozuměla skoro vůbec česky, ale i toto se vyřešilo.

Celkově byla tato exkurze zajímavá, bavila nás a v mnoha směrech nás obohatila. Podívali jsme se na opravdové soudní jednání i částečně do jeho zákulisí. A také jsme obdivovali paní soudkyni. To, s jakým klidem pracovala a z některých případů, o kterých nám vyprávěla, jsme se divili, že tuto práci pořád dělá. Protože některá rozhodnutí musí být strašně složitá. V každém případě byla velmi příjemná a myslíme, že i naprosto vhodná osoba pro řešení případů ohledně dětí. V závěru posledního jednání jí dokonce poděkoval jeden z advokátů za velmi příjemný a osobní přístup.

Pokud někoho z vás mrzí, že se na tuto exkurzi nedostal, máme dobrou zprávu. Drtivá většina soudních líčení je veřejně dostupná, takže si každý z vás může ve svém volném čase udělat svou vlastní exkurzi a jistě pak nebude litovat. Protože takováto zkušenost se může vždy hodit.

Jen budeme doufat, že se nikdo z nás neocitne na lavici obžalovaných.

Divadlo Hyberníe – Koncert Ondřeje Ládky

Koordinátorka: Mgr. Jana Váchová, Mgr. Jindřiška Dufková

 Tereza Paterová, Nikola Feštrová, 3.A

Ve středu 11. 11. jsme se v rámci dne exkurzí vypravili do pražského divadla Hyberníe na koncert Ondřeje Ládky alias XINDLA X. Tuto exkurzi zajišťovaly profesorky Váchová a Dufková.

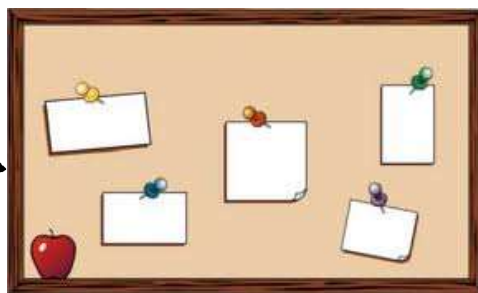
Sešli jsme se těsně před začátkem koncertu u divadla Hyberníe, kde jsme odevzdali pracovní listy zaměřené na život, tvorbu a postoj ke společnosti Ondřeje Ládky. V 19 hodin bylo divadlo zcela zaplněno a koncert mohl začít. Své vystoupení XINDLA X uvedl všem známou písní Chemie. Bavili jsme se nejen dobrým zpěvem a výkonem kapely, ale i přístupem XINDLA X k publiku: dokázal několikrát za večer pobavit a rozesmát. Mohli jsme společně s ním zpívat jeho nejznámější hity, mezi které patří např. Anděl, Barbína, Láska v housce a V blbým věku. Při jedné písni vyzval celé hlediště, aby se postavilo a naučil nás tanec, kterým jsme ho doprovodili při další písni. Bylo to pro nás velice příjemné zpestření celého večera. Na svůj koncert si XINDLA X přizval dva hosty, kterými byli Mirka Miškechová a Petr Lüftner. Každý z těchto hostů nám nejprve zazpíval tři písně ze svého repertoáru a potom zpívali společně s XINDLEM X a jeho kapelou. Společnou písní Mirky Miškechové a XINDLA X byl jejich nejnovější hit Cudzinka v tvojej zemi, Petr Lüftner s ním vystoupil v méně známé písni Řidič autobusu. Celé vystoupení trvalo bez přestávky přes 2 hodiny.

XINDLA X nám dokázal, že je nejen dobrým zpěvákem, ale i bavičem, takže jsme si koncert náramně užili. Tato exkurze byla podle nás velice dobrou volbou a tímto bychom chtěli poděkovat paním profesorkám za tento nápad.

Pár slov závěrem

Množství exkurzí, ze kterého mohli v letošním školním roce naši studenti vybírat, bylo opravdu velké. Výše uvedené práce studentů představují pouze malou ochutnávku toho, co všechno mohli na vybraných kulturních akcích vidět a zažít.

Věnujte proto pozornost i dalším „reportům“ z konaných exkurzí, které jsou k dispozici na nástěnkách v budově školy ...

Mgr. Lucie Procházková